

LEGSZEBB BÁLI

Ingek
nyakkendők
keztük
harisnyák

LEGOLCSÓBBAN Stein Péter Kölcsény u. 3
ur'díval áruházban

Legjobb magyar gyártmányu, »Oroszlán« védjegyű ingek elárulása!

290

Gombkötő Antal tanfelügyelő, Oravecz Győző műszaki főtanácsos után Vámosy Mihály gazdasági felügyelő terjesztette be jelentését. Bejelentette, hogy a földművelésügyi miniszter válaszolt a közigazgatási bizottságnak arra a fölterjesztésére, amelyben

állatorvosi állások

szervezését kérte Alsó- és Felsőtanyára. A miniszter közli, hogy ezt a kérelmet nem teljesítheti, mert a létszámszokkmentés következtében az állatorvosi karban igen nagy hiányok álltak elő.

A gazdasági felügyelő indítványára elhatározta a bizottság, hogy átír a város tanácsához és azt kéri, hogy Felsőtanyára keressen magánállatorvost, Alsótanyára pedig szervezzen egy törvényhatósági állatorvosi állást, mivel a szegedi környéki állatállomány a hiányos állategészségügyi szolgálat következtében igen leromlott.

Klekner Géza állategészségügyi tanácsos terjesztette ezután elő jelentését, amely szerint decemberben

líz emberi marjak meg Szege-den a veszeli kutyák,

valamennyit folszállították a Pasteur-intézetbe.

A főispán ezután már éppen be akarta zárni az ülést, amikor ismét szólásra jelentkezett Kolb Árpád pénzügyigazgató.

— A Farkas Csamangó ügyel kapcsolatban sze-

retnek még egy kérést előterjeszteni — mondotta. Tény az, hogy

az adózás a békebelihez viszonyítva lényegesen emelkedett,

ezzel szemben a kereseti viszonyok rosszabbodtak. Adót azonban kell fizetni, mert ezt kívánja az állam és a város egyetemleges érdeke. Adót nem lehet fuvalaszóval behajtani. A pénzügyigazgatóság mindig mérlegeli az egyes adózók gazdasági helyzetét és a törvényeket méltányosan hajtja végre. Eppen a súlyos pénzügyi viszonyok miatt a pénzügyi hatóságok iránt állandóan növekszik az ellenszenv, pedig a pénzügyi hatóságok törvényes funkciót teljesítenek. Szükséges, hogy a közönség bizalommal tekintsen a pénzügyi hatóságok működésére. Eppen ezért arra kérem a sajtót, hogy az ilyen természetű közleményekkel ne fokozza a pénzügyi hatóságok iránti ellenszenvet. Az ilyen közlemények azt a látszatot keltik, mintha a szegedi pénzügyi hatóságok a legridegebb álláspontra helyezkednének az adófizetőkkel szemben.

A közigazgatási bizottságnak nem volt hozzászólása ehhez a kijelentéshez.

Dr. Aigner Károly ezután kegyeletes szavakkal emlékezett meg a bizottság elhunyt tagjáról, Végman Ferencről. Indítványára kimondta a bizottság, hogy részvételével intéz az özvegyhez. Végül dr. Debre Péter, a kórház igazgató-főorvosa ismertette a kórház módosított költségvetését.

Az egészséges és a beteg csecsemő

Írta s a szegedi katolikus nővédő kulturdélutánján felolvasta: dr. Hainiss Eiemér egyetemi tanár

I.

A gyermekeit aggódva szerető apa és a gyermekorvos szívének és gondolatainak hallják megnyilatkozni akkor, amidőn a gyermekről, mint isten egyik legnagyobb áldásáról, helyesen meghatározott helyzetéről, mint a későbbi nevelés fundamentumáról, a gyermek jogairól, mellyel a természet az anyja testében való fejlődés révén felruházta s végül a beteg gyermekről, mint a szülő legnagyobb fájdalmáról és a betegségek megelőzéséről, mint a gyermekkel szemben legnagyobb követelésről óhajtok beszélni az orvostudomány kutatásai nyomán nyert tapasztalatok és sok-sok családnál tett megfigyeléseim alapján.

Önöknek egyik része már anya, másik része e szavakban le nem írható boldogság várománya. Megboldogult édesapám azt mondotta, ez a szó »anya«, fenséges, dicső és magasztos tulajdonság, mely a nő iránt a legnagyobb tiszteletet, legszentebb érzelmeket kelti a mi lelkünkben s a legnagyobb büszkeséget az anyja szívében. Mi férfiak bármily érzéssel szeretjük is hitvesünket, százszorosan mély szeretettel adózunk neki akkor, amidőn életet adva gyermekeinknek, házasságunk boldogságát ez egyetlen szóval szilárdítják meg, »apa«. Mily változást hoz a kis jövővény a házasságban, mily változást életmódunkban, eddigi háziarendünkben, szokásainkban, mily gyönyörrel és boldogsággal engedjük át magunkat a kicsiny gyermekünk okozta új rendnek, mikor az a lélekemelő tudat foglalja el egész valónkat, hogy a mi gyermekünk java kívánja ezt. S ha eddig is örömmel, szeretettel igyekeztünk az élet nehéz küzdelmeit vívó napi munkánkban kis fészünkbe, sokszoros örömmel és szeretettel sietünk oda akkor, amikor anyává lett hitvesünk mellett még gyermekünk, a mi saját édes gyermekünk iránt érzett szeretet és vágyakozás is vezet bennünket. Új-született és csecsemőkorában gyermekünk látása gyönyörködtet, csuszó-mászó korában ügyellenségekben fejlődő ügyeskedése mulattat, később gondolkodásának kibontakozása, érdeklődésének ébredése köt le, majd természetének egyéni megnyil-

vánulása, szellemi képességeinek differenciálódása, a sablonos követelmények mellett mutatkozó speciális tehetsége növeli büszkeségünket s a fejlődés minden további mozzanata új és új örömekkel ajándékozik meg.

Mily boldogság honol a családi fészekben, míg gyermekünk vidámsága, mozgékonyága, tanulékonyága azt bizonyítja, hogy egészséges. Ilyenkor jókedv, meglegedés tanyája házuk minden zuga s mily végtelen szomorúság, levertség, bol-

dogtalanság és csend foglalja el azok helyét, ha a gyermek megbetegszik. Kétségbeesés, a betegség kimenetelétől való félelem elsötétíti a jövő rózsaszínű képeit, félünk, hogy összeomlik minden s a beteg gyermek megtört szemében a szülő egy jövőendő haldoklását látja. Keserű fájdalom urálja a szülő egész lényét s kész vagyonról és éjjelt-nappallá áldozni, csak legnagyobb kincsét, gyermekét ismét egészségesen lássa. Szívszorogva várja orvosa megjelenését, kímélve lesi arcjátékát, várja a reményt hozó szavakat. S ha az Isten vezérelte orvosi tudomány és lelkiismeretes ápolás segítségével a gyermek ismét talpra áll, mérhetetlen boldogság tölti be a szülő egész lelkét, felejteti lassan a lelki szenvedést és bizony a legtöbbjének gondolkodását a jelen örömei töltik be s nem gondol az újabb baj eshetőségére, vagy ha is fájó emlékek ezt rémként lebegtetik is előtte, elheszegeti kellemetlen gondolatait, lehetőségekkel nem számol, mert feltett szándéka: »hogy még jobban fog gyermekére vigyázni«.

»Vigyázni a gyermekre« természetes szándéka minden szülőnek, de sokszor hiábavaló. Ne méltóztatassanak szavaimat félreérteni. A kijelentés, vagy szándék mindenkor jóhiszemű, hisz ez a szülői érzés természetes folyománya, megvalósítása azonban sokszor ütközik akadályba részben a szülőben, részben rajta kívül álló okok folytán. Száz százalékos eredménnyel még egy szülő sem tudott gyermekére vigyázni, a legaggódobbak a legkevesbé, minthogy az aggodás objektív gondolkodásunkat teszi lehetetlenné s a szubjektív beállítássalban végrehajtott vigyázatot, vagy óvást a meglehetősen nagy sajnálással, vagy a kalitkában nevelt madár önállótlanágát eredményezi az ilyen gyermeknél. Gyarló emberi mivoltunk nem képesít arra, hogy gyermekeinknél minden bajt el tudjunk hárítani, de intelligens emberi mivoltunk arra bízható, hogy gyermekeinket a baj ellen felvértezni tudjuk s ezáltal a betegségek lehetőségét csökkentjük és ellenálló képességüket fokozzuk. Ez a szándék az, amit a gyermek testi fejlesztésében minden szülőől megkövetel, ez a cselekedet az, ami laikus elgondolás alapján felállított programot nem fogadhat el biztos alapul s ennek folytán ez a tétel az, amiben minden szülő leginkább szorul lelkiismeretes kitanításra.

„A mentők egyedül a betegek érdekét tartásák szem előtt, mindenkit oda vigyenek, ahová kívánczik“

Nyilatkozatok az egyetem, a kórház és a mentők ügyében

(A Délmagyarország munkatársától.) Nagy feltűnést keltett a Délmagyarország pénteki számának az a cikke, amelyben dr. Vidákovics Kamill egyetemi tanár azon panaszát ismertettük, hogy a szegedi mentők kevés beteget visznek az egyetemi klinikákra. A mentők ezzel kapcsolatban viszontpanaszt emeltek a klinikák ellen és azzal magyarázták a helyzetet, hogy a klinikák nem fizetik ki idejében a betegszállítási díjakat. Az érdekes ügyben a Délmagyarország ma megkérdezte Debre kórházigazgatót, az egyetemet és a mentőket. A nyilatkozatokat alább adjuk:

Dr. Debre Péter

kórházi igazgató-főorvos a következőket mondotta:

— Midőn Papp tüzoltőparancsnok ur az újonnan szolgálatba lépett dr. Sztavrovsky mentő-főorvos urral nálam bemutatkozó látogatást tett és egyúttal bejelentették, hogy a mentőszolgálatot most már az országos mentőegyesület látja el, a nálam járt urakkal a következőket közöltem és kértem őket azok betartására is: A mentők lássák el szolgálatukat teljesen pártatlanul, egyedül a betegek érdekét tartva szem előtt, vagyis mindenkit odaszállítsanak, ahová a beteg kívánczik. Amennyiben valamelyik sérült, vagy beteg nem kéri kimondottan egy bizonyos intézetbe való szállítását, úgy azt a mentők legjobb elbírálásuk szerint odavigyék, ahol momentán több férőhely van, esetleg súlyos sérülésnél abba az intézetbe, amely közelebb fekszik, mert sok esetben életmentést jelent az, ha a beteg néhány perccel előbb jut orvosi segélyhez.

— Ezen álláspontomat és kérésemet a megjelent urak természetesen szintén magukévé tették és tudomásom és tapasztalatom szerint ez-

irányban is végzik nemes munkájukat. Mi pedig a mentők által behozott beteget mindenkoron el-látjuk. Ha a kórházi ápolás szükségessége fennáll, úgy fel is vesszük. A szállítási díjakat a szegény betegek után természetesen pontosan fizetjük. A kórházi pénztárból előlegezzük és utólag az ápolási díjakkal együtt behajtuk.

Jól informált egyetemi helyről

a panaszokra vonatkozólag a következőket mondták nekünk:

— Ami a betegeknek a klinikára vonatkozó szállítását illeti, csupán a sebészeti klinika jöhet tekintetbe, mert az tényleg igen kevés baleseti anyagot kap, ami a tanítás és bemutatás szempontjából mindenesetre hátrányos.

— Ami pedig a szállítási díjakat illeti, a mentők, míg a múltban minden szállítást díjmentesen végeztek, most mindenéért pénzt kérnek. Az egyetem meg is fizeti ezeket a díjakat, de ez nem a klinikák dolga, hanem a gondnoki hivatalé. Ez a hivatal tudomásunk szerint havonta el is számolja a díjakat, bár elismerjük, hogy ez az eljárás kissé hosszadalmas is lehet. A klinikákra beszállított beteghez az orvos először nem azt a kérdést intézi, hogy a mentők hozták-e be, hanem először a bajával foglalkozik. Így azután, ha az ilyen beteg maga fizeti a betegápolási költségeket, akkor elbocsájtása után számítják fel a szállítási költséget, ha pedig szegénysorsu beteg, akkor a népjóléti miniszter fizeti az ilyen díjakat.

Dr. Sztavrovsky Pál,

a mentők vezető orvosa

kijelentette, hogy dr. Pálffy József tanácsnok jelentése teljesen fedi a tényeket. A mentőknek nincsen más kívánságuk, minthogy a szállítási díjakat előlegezzék nekik, mint ahogy hasonló az azus a pécsi és a debreceni kórházban is.

NYILATKOZAT.

Mi I. ZORO ÉS HURU

ezennel kijelentjük, hogy nem vagyunk azonosak a Zeppelin link polyanásával, mert ez igai

POTYAUTASOK

mi vagyunk és hétfőtől szerdáig tarsaink. Miss Elida O-vomalline és Jim O-dol-lel olyan polyanaszi rendezünk a Belvárosban, hogy 120 percig rengeni fognak a falak a nevelésöl.